

NEDÁL 1944

Giasàcc i pracc. L'è la nòt dè Nedál,
brache dè stèle sò nèl ciél zelàt
dè 'n négher dè vilüt. Nèl cascinal
un ròs dè fónne e gnari radúnat;

un ròs dè fónne strache e stomegàde
da quatr'nagn dè la guèra, i patimènc,
del laurà nei ciós, da le zornàde
lónghe, coi pign seràcc e strècc i dèncc.

Ma chèsta l'è Nòt Santa e alùra töcc
i sta vizi al Presepio pèr fa festa:
sés portogài, dés póm tóch e 'n picol möcc
dè galète e dòpo... amò pèr chèsta

pòera brigàda, èn bèl pò dè billine,
che le sarà 'l piò bù dè la baldoria!
Nèl stansù grand tre o quàter strupiline
le bruza nèl cami: gh'è un pò dè gloria

dè s-ciupiti e fallé, perchè anche 'l sòch
tròp pesén, èl s' è ormai tòt cönsömàt
prima dè mezanöt. Atènti: èn ciòch!
Sito! Che 'l campanil èl gh' à sunàt...

Nèl gran silènsio adès 'na picinina
(piò picola dè töcc) la sè fa aànti,
Gesù Bambino nè la sò manina;
entùren töcc i pòpi, e pò töcc quanti:

la pòsta èl Re dènt nè la mangiatòia!
Nèl còr sèmpe dè grancc e picini
sè ripét èl miràcol dè la giòia
e chèi öcc i par pié dè sterlüzi.

Entùren a la vècia lampadina,
col paralòm smaltàt dè blö e dè bianch,
s' è furmat 'na curùna cilistina
pèr chèl Chèl che vegnerà a versà 'l sò sanch,

curùna dè fiducia, dè sperànsa
che càsa via ògne triste sentimènt.
Tanta luce la gh' à 'mpinit la stansa!...
...l' è mìa piò asé gnanche l' oscúramènt!

Ugo Pasqui 1990